

SAMRÅDSNOTITS

DEPARTEMENTET

J.nr. 013-0396D

Den 20. oktober 2004

**Notits til brug for miljøministerens besvarelse af samrådsspørgsmål nr. E
(alm. del - bilag 1300) i Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg den 20. oktober 2004.**

Spørgsmål E

”Ministeren bedes redegøre for strukturreformens udformning, udmøntning og konsekvenser på natur- og miljøområdet, herunder bedes ministeren redegøre for ministerens påtænkte ændringer i den foreliggende strukturaftale og om ministeren er enig i den foreliggende aftale hvad angår natur- og miljødelen”

Svar

Spørgsmålet bærer lidt præg, at det er stillet, før udmøntningsplanen blev offentliggjort den 24. september. Udmøntningsplanen, som jo fastlægger de sidste brikker i strukturaftalen. Derfor er sidste del af spørgsmålet mindre relevant i dag.

Udgangspunktet for strukturreformen er, at der er behov for en reform af rammerne for varetagelsen af de offentlige opgaver, og formålet med strukturreformen er at opfylde dette behov og fastholde og videreudvikle en demokratisk styret offentlig sektor.

Jeg har lagt vægt på i forhold til de enkelte elementer på natur- og miljøområdet, som udestod i forhold til junaftalen, at de overordnede emner skulle lande i staten og de borgerrettede opgaver i kommunerne.

Med udmøntningsplanen for strukturreformen fra sidste måned faldt de sidste brikker

på plads, og den fremtidige fordeling af opgaverne mellem stat, regioner og kommuner på natur- og miljøområdet nu er aftalt. Med udmøntningsplanen blev vigtige opgaver på området lagt til de nye regioner. Lad mig tilføje, at det siger sig selv, at jeg som miljøminister er enig i denne fremtidige opgavefordeling. Det svarer også meget godt til mine udtalelser til Kristeligt Dagblad om, at ikke alt kan lægges i kommunerne, men at nogle opgaver er af en art, så de må varetages regionalt eller statsligt.

Staten skal fastlægge de overordnede rammer, og kommunerne varetager de direkte borgernære opgaver. Regionerne får med udmøntningsplanen væsentlige opgaver på natur og miljøområdet, hvis løsning kræver større samlede prioriteringer og specialiseret faglig viden.

Disse principper gælder for alle de offentlige områder, der vil blive berørt af strukturaftalen, også natur- og miljøområdet.

For mig er det vigtigt, at staten får ansvaret for de opgaver, hvor det drejer sig om at sikre, at væsentlige nationale og internationale natur- og miljøinteresser bliver varetaget. Staten får på den måde ansvaret for overordnede opgaver til sikring af, at direktivforpligtelser og konventioner bliver overholdt.

Staten får det overordnede ansvar for vand- og naturplanlægningen og fastlægger dermed retningslinier og rammer for den indsats, kommunerne skal gøre. Det er fortsat staten, der har ansvaret for natur- og miljøovervågningen. Staten får dermed en betydelig rolle på natur- og miljøområdet. Det er et aspekt, som har været overset i debatten hidtil. F.eks. skal der efter Habitatdirektivet og Vandrammedirektivet opstilles bindende mål for vand og natur. Staten fastsætter målene og sikrer, at kommunerne lever op til det.

Samtidig etableres en kvalitetsstyringsordning, så man fra første dag vil have et instrument, der kan styrke de decentrale administrationer og dermed bidrage til en faglig bæredygtig, effektiv og ensartet administration på miljø- og naturområdet. Der nedsættes et udvalg, der skal opstille anbefalinger til, hvordan en kvalitetsstyringsordning på natur- og miljøområdet bør udformes.

Staten kan gøre indsigelser overfor kommuneplaner. Den skal godkende VVM-afgørelser om udvidelse af husdyrbrug i en to-årig overgangsperiode, hvorefter det vil blive vurderet, om kommunerne kan løfte opgaven. Staten får ansvaret for godkendelse af og tilsynet med særligt komplicerede virksomheder. Der er nedsat et såkaldt myndighedsudvalg, der skal komme med anbefalinger til, hvilke virksomheder, staten skal have ansvaret for, og hvilke virksomheder, kommunerne skal have ansvaret for.

Regionerne overtager amternes opgaver efter jordforureningsloven, dog overføres nogle af de udpræget borgernære opgaver til kommunerne. Videre overføres kortlægning af råstofforekomster og udlægning af råstofindvindingsområder på land til regionerne. Endelig får regionerne høringsret samt mulighed for at komme med indspil i forhold til statslige forslag til planlægning efter miljømålsloven og vandforsyningsloven samt en koordinerende rolle i forbindelse med kommunernes indspil til staten og en mæglerrolle i forbindelse med kommunernes konkrete indsatsplanlægning.

Fremtidens større kommuner giver mulighed for bedre opgaveløsning, hvor flere opgaver kan løses i kommunerne. Det er på ingen måde nyt for kommunerne at skulle varetage opgaver på natur-, miljø- og planlægningsområdet. Siden den sidste kommunalreform har kommunerne vist, at det er et holdbart princip at løse flere opgaver borgernært. Den udvikling fortsættes med strukturreformen, samtidig med at statens rolle styrkes.

De fleste af de nuværende amtslige natur- og miljøopgaver placeres i kommunerne, enten i tilknytning til eksisterende kommunale aktiviteter eller som nye, sammenhængende opgaver:

- Hovedparten af den konkrete myndighedsudøvelse og håndhævelse inden for miljøbeskyttelsesloven og vandforsyningsloven.
- Vedligehold af vandløb og myndighedsopgaver i forhold til vandløb. Kommunerne løser her i forvejen de myndighedsopgaver, som knytter sig til de private og kommunale vandløb efter vandløbsloven.

- Naturbeskyttelseslovens bestemmelser om beskyttede naturtyper, bygge- og beskyttelseslinjer, bortset fra strandbeskyttelseslinjen, samt regler om offentlighedens adgang, herunder tilsyn og håndhævelser.

Samlet set har vi dermed, efter min vurdering, med den nye strukturreform fundet en fornuftig balance mellem stat, regioner og kommuner, der gør, at vi fortsat vil have et højt miljøbeskyttelsesniveau i Danmark, samtidig med at flere opgaver løses tættere på borgerne.